Passe-Partout

Kunstmagazine

Editie 9.1

Open Atelier dag 11 mei.

Kunstwedstrijd thema 2019.

Chagall, de dromer.

Vervalser van Meegeren bezat 50 grachtenpanden.

Museum voor slechte kunst.

Geborduurd liefdesverhaal.

Stroomhuis Neerijnen expo/lezingen.

Expo ‘lang Leve Rembrandt’.

Jacob Epstein Rock Drill.

Katten schilderijen Henriëtte Honner Knip.

Lezing Klimt bij GO.

Hockney in v. Gogh Museum.

Lita Cabellut expo verlengd t/m 3 maart 2019.

open atelier route

Zaterdag 11 mei 2019

Gezien het succes van vorig jaar organiseren wij dit jaar opnieuw een Open Atelier Dag voor Leerdam en omliggende dorpen.

Kunstzinnige mensen laten hun werk zien in het eigen atelier, huis, tuin, buiten gebouw, of gezamenlijk met andere kunstenaars op een leuke locatie elders.

Welke kunstwerken kunnen o.a. tentoongesteld worden ?

Schilderijen, tekeningen, beelden, keramiek, sieraden, glas in lood, fotografie, textiele kunst, quilts, bloemsierkunst etc.Alles is mogelijk. Ook kan desgewenst zondag 12 mei toegevoegd worden als iemand dat wil, zodat het een 2-daags evenement wordt. Deelname kost 30 euro.

Wat mag je van ons verwachten?

Onze stichting verstrekt aan iedereen voldoende posters en flyers.

In de flyer wordt iedere deelnemer vermeldt met adres, website en een afbeelding van haar/zijn werk.

Op onze website:
www.openatelierleerdam.nl

(die nog aangepast moet worden voor 2019) wordt elke deelnemer uitvoerig in beeld gebracht d.m.v. tekst en foto's. Je krijgt een Open Atelier vlag in bruikleen.

Wij zetten over elke deelnemer een artikeltje in ons 2 maandelijks digitaal Kunst Magazine Passe-Partout.

Wij verzenden persberichten naar de media en vragen of journalisten verslag willen doen van het evenement.

Plaatsing van het evenement op de digitale evenementen borden van de gemeente langs de invalswegen.Wij leggen flyers op afhaalpunten in de stad. Die punten worden t.z.t. vermeldt in de pers en op onze website.

Voor aanmelden of informatie, mail naar:

sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Futuristische visie van beeldhouwer Jacob Epstein.

De robotachtige figuur zou zo uit een Science Fiction film gestapt kunnen zijn. Het is echt ongelofelijk dat het al in 1915 werd gecreëerd door Epstein.

Rock Drill-sculptuur.

Zelfs nu na bijna 100 jaar heeft Epstein's Rock Drill-sculptuur nog steeds de kracht om te prikkelen én te verontrusten.

Zijn meedogenloze robotachtige visie op de toekomst van de mensheid is nog steeds niet gerealiseerd in de 21ste eeuw, waardoor dit werk vandaag nog steeds relevant is, net als in 1915 toen het voor het eerst werd tentoongesteld.

De iconische, futuristische visie van Epstein werd vóór de Grote Oorlog gecreëerd. In die tijd was hij enthousiast over de snel oprukkende machinecultuur in Amerika en Europa.

Zijn ontgoocheling met machines ontwikkelde zich echter op de plek van de vele verminkte soldaten die terug kwamen uit de loopgraven van de Eerste Wereldoorlog.

Hij verwoestte het beeldhouwwerk in 1915 en transformeerde het in een trieste, norse maar nog steeds krachtige bronzen torso die een afspiegeling was van deze gebeurtenissen.

Het originele volledige beeldhouwwerk werd gereconstrueerd in 1974.

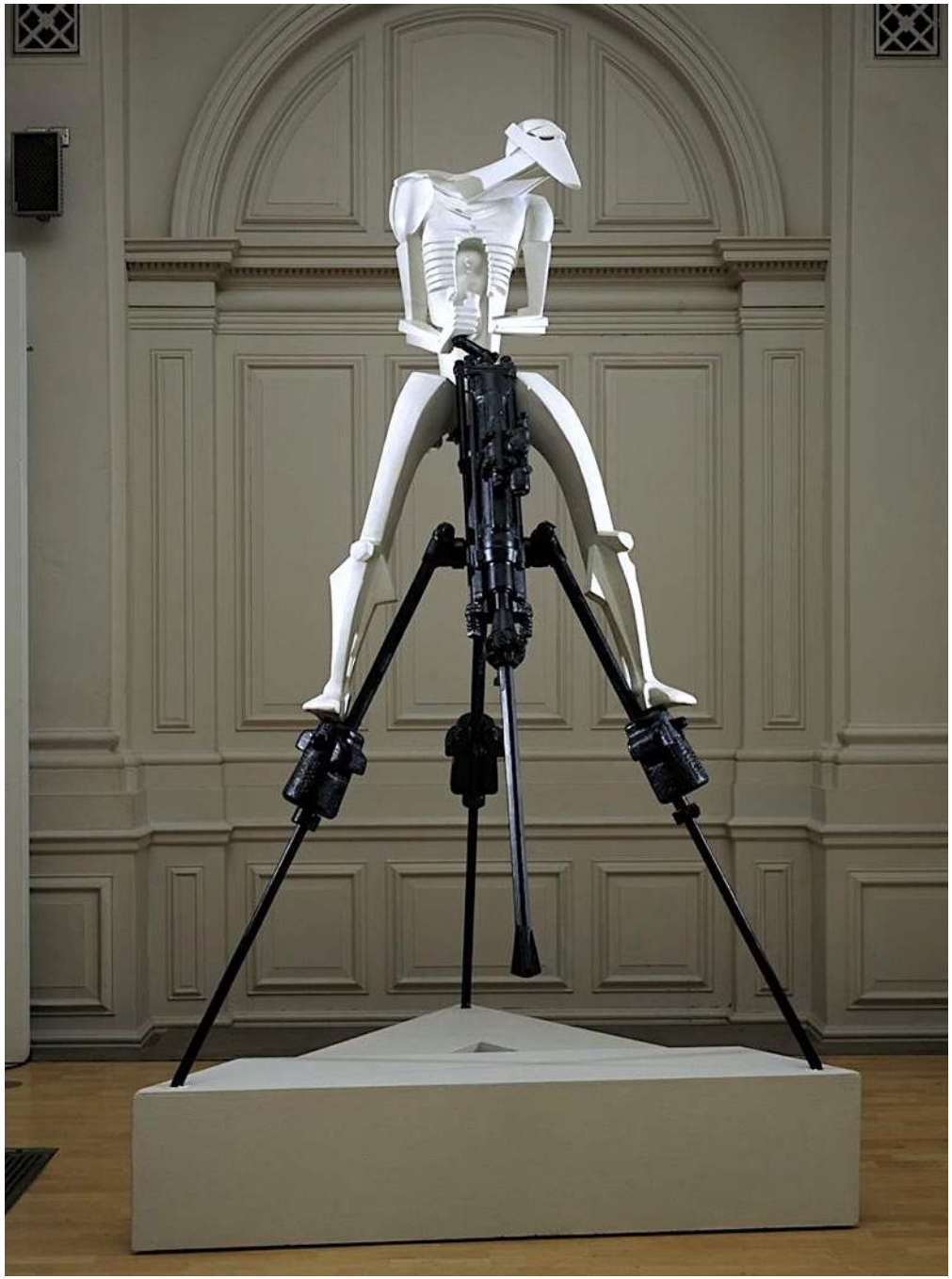

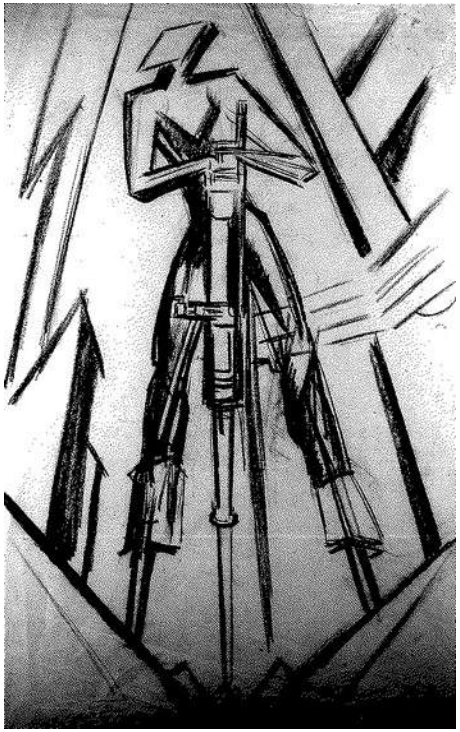

Wie was Jacob Epstein ?

Jacob Epstein werd geboren op 10 november 1880 in de Lower East Side van New York City.

Zijn ouders emigreerden in 1860 van Polen naar New York.

De vader van Jacob werd een succesvolle zakenman en bezat uiteindelijk veel vastgoed. Er waren vijf kinderen in het gezin. Jacob had een ziekelijke jeugd en bracht bijna twee jaar ziek thuis door.

In zijn autobiografie, gepubliceerd in 1955, vroeg Epstein zich af of zijn "ziekte" hem onderscheidde van andere kinderen, omdat hij zijn tijd wijdde aan studeren, tekenen en intensief lezen.

In de volgende editie van Passe-Partout meer over deze bijzondere beeldhouder die de mooiste beelden maakte.

Keramiste Gerda van de Brug uit Spijk exposeert in Meisjeshuis Delft.

Vanaf 8 maart tot en met 10 mei 2019 exposeert Gerda van de Brug met haar beroemde onderwater creaturen in Vereniging Sociëteit Het Meisjeshuis, Oude Delft 112, 2611 CG Delft.

In dit pand is sociëteit/galerie "Kunst aan de Kade" gevestigd.
De sociëteit is een ontmoetingsplek voor personen die op een enerverende, integere en bijzondere wijze betekenis geven aan Delft.

Doordeweeks zijn er regelmatig bijeenkomsten en activiteiten op cultureel, filosofisch, maatschappelijk en historisch gebied en worden er verbanden gelegd tussen bijvoorbeeld techniek en muziek of politiek en filosofie.

De geëxposeerde kunstwerken hebben toegevoegde waarde en passen in de sfeer van de sociëteitszalen.

De sociëteit bevindt zich in een historisch huis met een historische tuin in het hart van Delft.

www.gerdavandebrug.nl

Van de Redactie.

En, hoe bevalt Passe-Partout nieuwe stijl jou ?
Misschien moet je even wennen.....
We horen het graag.

Wil je zelf een bijdrage leveren? mail de redactie.
Weet je een leuke expositie of ga je zelf exposeren ?

Laat het ons tijdig weten, wij vermelden het in dit blad.

Passe-Partout verschijnt 2 maandelijks digitaal en is gratis. Wil je Passe-Partout ook ontvangen op je computer ? Stuur dan een mail naar Sylvia.

Passe-Partout voorheen Kunststof Magazine is een initiatief van het Leerdams Kunstenaars Collectief.
Naast dit blad organiseerden wij voorheen ook de Leerdamse Kunstvierdaagse.
De jaarlijkse Kunstwedstrijd en Open Atelier Dag worden nog steeds door ons georganiseerd.

Ton Swiderski is verantwoordelijk voor de lay-out en fotografie.
info@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Sylvia Bosch neemt de inhoud voor haar rekening.
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De coverfoto is van Ton Swiderski, het meisje heet Julia en komt uit Duitsland (ShryeCosplay).

Editie 9.2 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt half april.

Kopy aanleveren vóór 30 maart 2019.

Tentoonstelling: The Joy of Nature - David Hockney - Vincent van Gogh.

The arrival of spring in Woltgate (Hockney 2011)

Hockney aan het werk.

Als je naar Hockney's kleurrijke schilderijen kijkt, laat het zich niet moeilijk raden dat Van Gogh een grote bron van inspiratie is.
De wereldberoemde kunst van David Hockney (1937) is kleurrijk en kolossaal.
Hockney haalt veel inspiratie uit de natuur, hij gebruikt felle kleuren en experimenteert met perspectief.
Ook van Gogh hield zich hier mee bezig.

Deze overeenkomsten zijn geen toeval. Vincent van Gogh was een grote bron van inspiratie voor David Hockney.
Ontdek alle parallellen tussen de twee grote kunstenaars in de tentoonstelling Hockney - Van Gogh: The Joy of Nature.

Vanaf 1 maart tot en met 26 mei in het van Gogh Museum.
www.vangoghmuseum.nl

Een geborduurd liefdesverhaal.

Toen Krésha Bajaj Zaveri en haar verloofde besloten te gaan trouwen, was zij vast van plan om haar eigen bruidsjurk te maken. Het borduurwerk op de jurk (in wit met gouden draad en accenten), bevat mijlpalen uit het leven van het paar. Het huwelijksaanzoek en andere belangrijke momenten die vooraf gingen aan hun bruiloft.

"Ik heb traditionele borduurtechnieken en -materialen gebruikt, en rondom de rok zie je verborgen elementen die in het kledingstuk zijn genaaid."

De namen van het paar zijn ingebed in de rok - vermomd als een chevron-patroon - en het is afgewerkt met een zoom van springende dolfijnen.

"Dit was het begin van ons verhaal," zegt ze, "terwijl we samen meewerkten aan een protest tegen de gevangenschap van walvisachtigen."

Ze heeft de jurk maar één keer gedragen. Om de magie van de dag te bewaren heeft ze de jurk ingelijst.
Hij hangt nu als een kunstwerk aan de *muur.*

Lezing Gustav Klimt bij Stadspodium GO Leerdam.

Vrijdagmiddag 22 maart

organiseert Stadspodium GO
een lezing door Eva van Leeuwen over Gustav Klimt.

Aanvang: 14.00 uur.
Prijs: 14 euro inclusief koffie/thee.

Aanmelden: tel 0345-633488
Info@go-leerdam.nl
www.go-leerdam.nl

Rob Reis uit Rossum exposeert in Lingesteyn Leerdam tot eind maart 2019.

Beeldend kunstenaar, natuurliefhebber en hondenman

Rob Reis is een gevoelsmens en beelddenker. Hij schildert intuïtief met helder kleuren en krachtige lijnen. De onderwerpen variëren, maar hebben betrekking op het dagelijks leven van Rob. Vrouwen, honden en katten zijn een geliefd onderwerp.

Met een sprankje humor wordt een serieus onderwerp verbeeld. Elk schilderij heeft een boodschap die gevangen wordt met een pakkende titel. Tekenen en schilderen zijn een onderdeel van het bestaan van Rob. Hij uit hiermee zijn emotie, voor hem essentieel voor een gezond bestaan.

Een bijzonder project van Rob Reis is “De Rob van de Dag”. Sinds 25 april 2012 maakt hij een werk op een afmeting van 10×15 cm. Deze verstuurd hij per post. Daar worden mensen blij van! Er zijn al 475 aanvragen gehonoreerd en verstuurd.
Op de Facebook van “Rob van de Dag” komt een foto van het werk.

“Mijn schilderijtjes zijn een stuk goedkoper dan een doosje antidepressiva”

Rob maakt ook groter werk. Op houtschijven van eiken en beuken, leuk voor in de tuin. Of aquarellen van 50x70cm. Of een zogenoemde “Bar-Mail”, een Rob op een bierviltje. Rob Reis werkt ook vaak op opdracht. Alle technieken, maar aquarel is Rob’s favoriet.
meer is te zien op: https://www.facebook.com/robvddag

Marc Chagall.

(1887-1985)

Dichter, dromer, vreemdeling, artistiek zonderling, schilder, beeldhouwer, glazenier, lithograaf, etser en keramist.

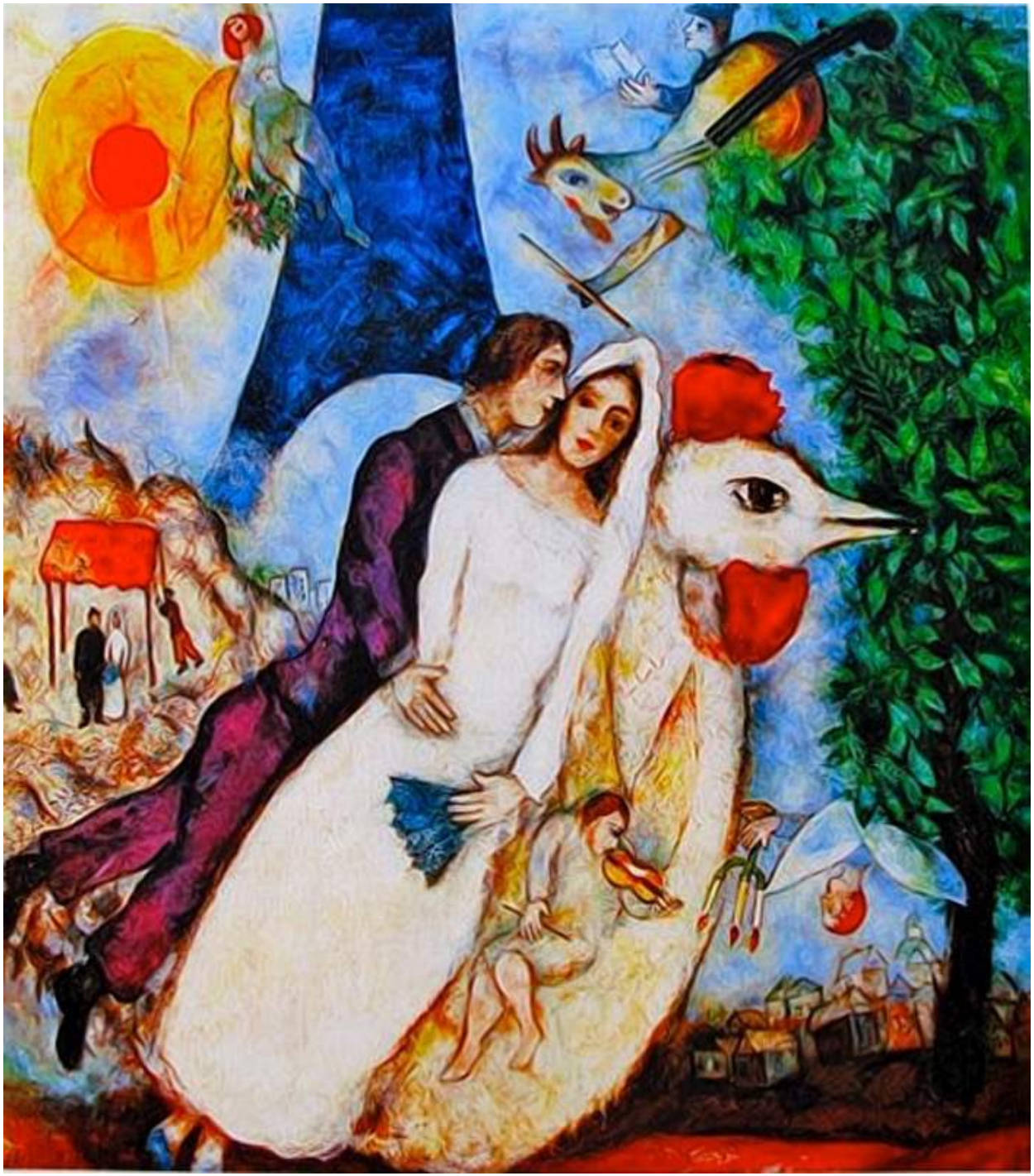

Schilderij: Bruid en bruidegom bij de Eiffeltoren.

Na een werkzaam en actief leven is in 1985 Marc Chagall op 97 jarige leeftijd overleden. Hij voelde zich al lange tijd moe. Hij was niet ziek maar wel 97 jaar oud. Hij wordt gezien als een van de meest vooraanstaande Franse schilders. Chagall heeft tijdens zijn artistieke carrière nooit echt tot een bepaalde stroming behoord.

Enige tijd leek het of hij een impressionistische richting in zou slaan. Toch keerde hij zich ook weer van deze stroming af, ondanks zijn blijvende bewondering voor bijvoorbeeld Monet.

“De impressionisten vullen hun doek met vlekken, schaduw en licht, de kubisten met kubussen, driehoeken en kegels.
Ik probeer mijn doeken min of meer met voorwerpen en figuren die als vormen behandeld worden, te vullen”
Ondanks deze afwijzing van andere stromingen onderhield Chagall goede contacten met verschillende kubisten en surrealisten.

Chagall is bij geen enkele kunststroming in te delen.

Onder zijn kennissen bevonden zich Picasso, Matisse, Bonnard, Soutine, Modigliani en Dali.

Wie begrijpt Chagall, de gelovige jood die op grote schaal religieuze afbeeldingen op het doek zet?
Die zich niet beperkt tot het Oude Testament, maar ook het Nieuwe veelvuldig in zijn oeuvre opneemt.
Chagall, de schilder die bij geen enkele stroming is in te delen.
Die zich onafhankelijk opstelde ten opzichte van alle -ismen van zijn tijd: impressionisme, realisme, kubisme, symbolisme, surrealisme of wat er verder nog te noemen is.

Een schilder die vindt dat er maar twee grote dichtwerken op de wereld zijn: de Bijbel en Shakespeare.
Wie begrijpt Chagall?....
Chagall wil ook zelf geen antwoord geven.
„Alle vragen en antwoorden zijn te zien op de schilderijen zelf. Iedereen kan ze op z'n eigen manier bekijken; hij mag interpreteren wat hij ziet en hoe hij het ziet....
Antwoord geven betekent een doodkist voor mijn eigen schilderijen maken."

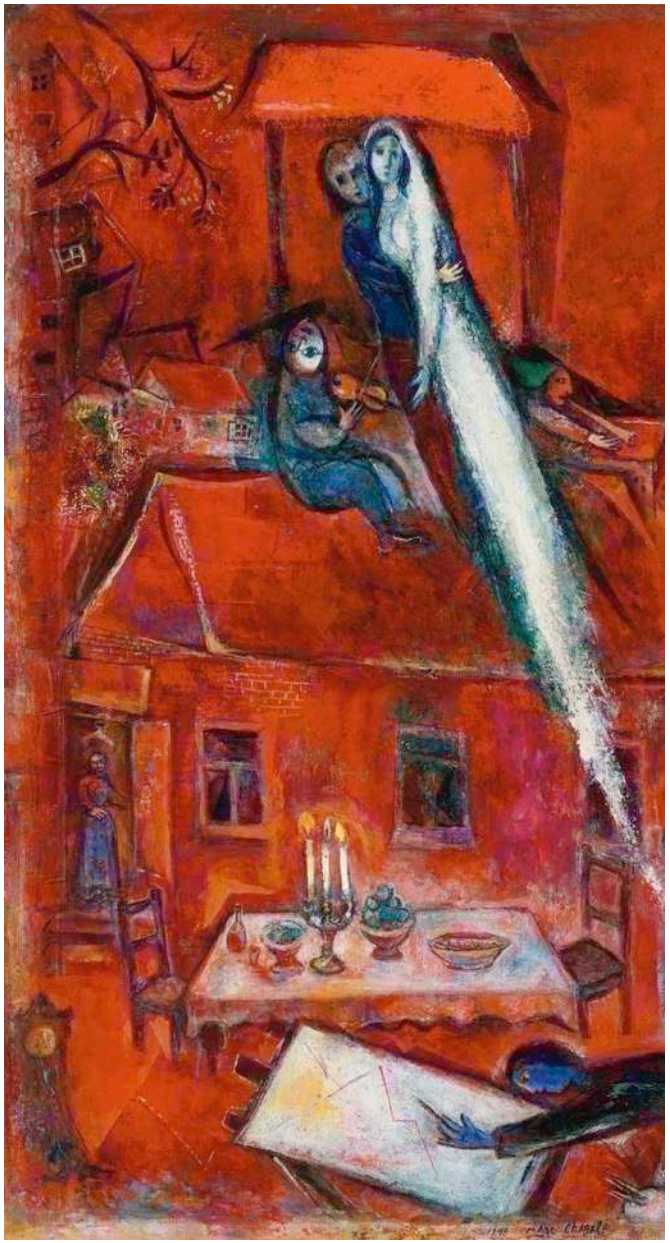

Schilderij boven : Het rode huis.
Schilderij links : Blue Concert.

Een dikkop in mijn klas heeft mijn sluimerende talent aansporing gegeven.

Hij werd op 7 juli 1887 geboren in de Russische provinciestad Vitebsk, een plaats ruim vijfhonderd kilometer ten westen van Moskou, gebouwd aan de oever van de Düna.
De helft van de bevolking van de oude stad bestond uit joden. In deze plaats met oude vervallen herenhuizen ging de jonge Chagall naar school en kreeg daar zijn eerste vorming tot het kunstenaarschap: „Er zat een dikkop in mijn klas, die mij tijdens de lesuren een portret toonde. Het was een schets die hij uit een tijdschrift nagetekend had. Ik barstte van nijd omdat hij en niet ik zoiets moois had gemaakt. Van toen af begon ik dingen na te tekenen uit tijdschriften. Mijn kamer hing er vol van. Iemand die op bezoek kwam zei: „Jongen, jij bent een artiest".
Ik achtte het niet mogelijk, maar achteraf bleek toch dat die dikkop van de school mijn sluimerende artistieke talent de nodige aansporing had gegeven."

Donkere melancholische doeken doordrenkt met elementen van geboorte, dood, huwelijk en begrafenis.

De ouders en grootouders van Chagall hadden weinig of geen kunstzinnige aanleg of ambitie. Zijn vader was bediende in een haringdepot en zijn moeder had te zorgen voor haar negen kinderen.
Ook zijn grootvader, een ritueel koeienslachter, bezorgde zijn kleinzoon meer inspiratie dan erfelijke aanleg. De koeien van zijn grootvader zijn veelvuldig al dan niet geslacht terug te vinden op werken van Chagall.

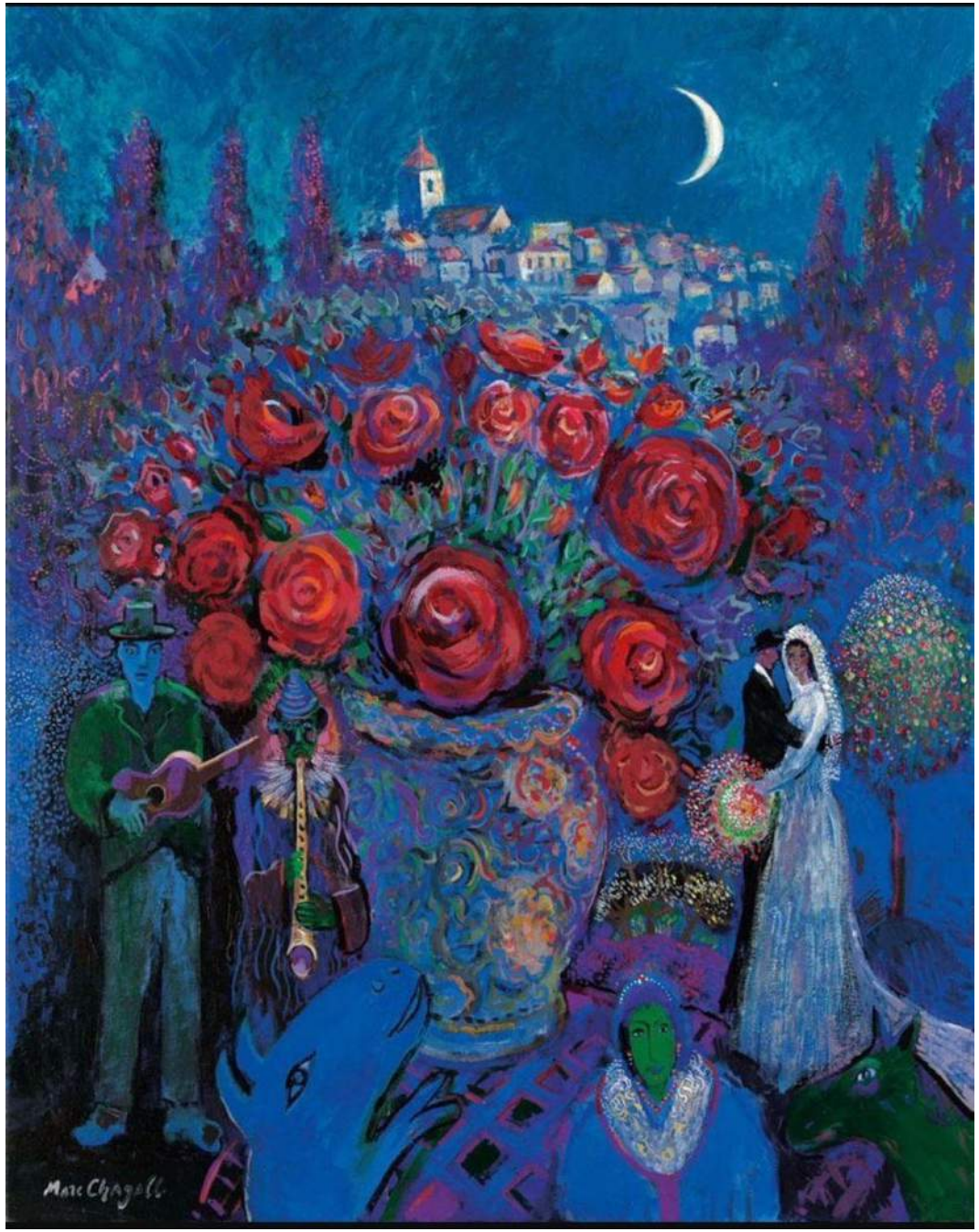

Schilderij: Wedding flowers.

De kunst van zijn kleinzoon begreep de oude Sègal echter niet: „Mijn grootvader had maar een slechte dunk van mijn kunst", schreef Chagall later,, „zonder goede gelijkenis kon er volgens hem geen kwestie zijn van kunst. " Als Chagall 19 jaar oud is heeft hij het geluk in St. Petersburg te mogen studeren. Onder leiding van Leon Bakst kan hij zich verder bekwamen. Chagall schildert dan voor het eerst decors voor een balletgroep. Veel decorschilderingen zullen nog van zijn hand volgen. Grote belangstelling legt de jonge schilder aan de dag voor de dan bestaande schilderstijlen als de nabloei van het impressionisme. Voor Chagall is het de tijd van de wat donkere melancholische doeken, vooral doorweven met elementen van geboorte, dood, huwelijk en begrafenis. In de advocaat Vinavervond vond Chagall een groot bewonderaar en deze welgestelde notabel gaf hem een beurs, waardoor hij in Parijs kon studeren.
De Parijse periode is kort, maar goed gevuld. Hij ontmoet er zijn (latere) vrouw Bella Rosenfeld. Hij exposeert, gaat om met dichters, schilders en dansers, ondergaat de invloed van het kubisme en zet zich af tegen het realisme.

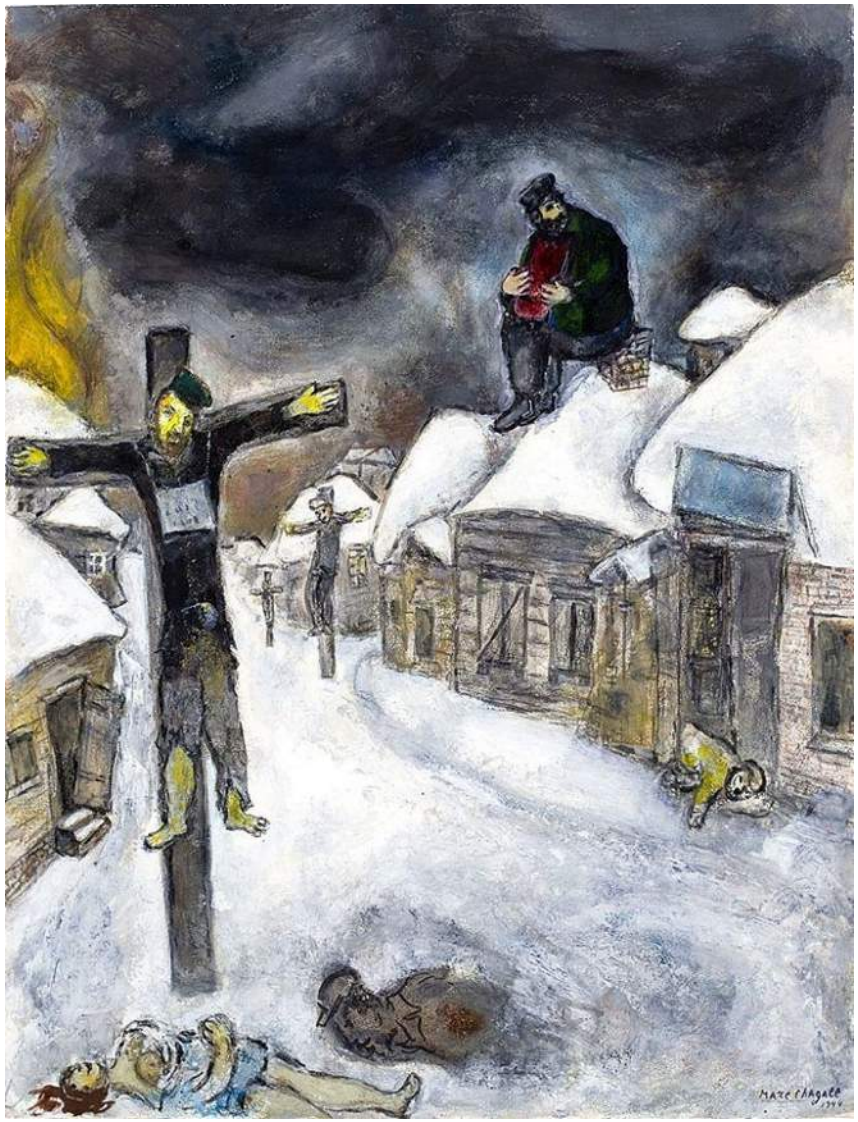

Schilderij: De kruisiging.

In deze tijd gaat Chagall ook een stijl ontwikkelen die later steeds definitievere vormen aan gaat nemen.

Geschilderde droomsels.

Via Berlijn, en opnieuw via Vitebsk gaat de schilderende zwerver opnieuw naar Frankrijk. Met uitzondering van een achtjarig verblijf in New York en studiereizen, woonde de schilder zestig jaar in dat land. Schilders uit het hele verleden werden onderzocht, primitieve kunst bestudeerd. Studiereizen ondernam hij naar Nederland, Spanje, Polen en Italië. Nadat Chagall zich had voorgenomen een bijbelse cyclus te schilderen reisde hij in 1931 naar Palestina. „Niet zo lang geleden ben ik naar Jeruzalem gereisd om inspiratie op te doen en naar de geest van de Bijbel te zoeken. Maar ben naar Parijs gekomen om mijn Bijbel te maken, want zonder Parijse lucht stikt een mens." Toch heeft deze irrationele dromer zijn Russisch-Joodse afkomst en zijn geboortegrond in Vitebsk nooit vergeten. In zijn werk blijkt steeds weer de chassidische beïnvloeding die hij in zijn jeugd ondergaan heeft. Diep overdachte religieuze scènes zet hij op het doek omgeven door allerlei beelden uit zijn geboorteplaats. Onlosmakelijk lijkt het één met het ander verweven. En zo ontstaan geschilderde droomsels; bijbelse taferelen en de huizen van Vitebsk in stukken gesneden en over het doek gestrooid.

Chagall strooit met symbolen.

Overigens is deze stijl niet alleen in Chagalls religieuze schilderijen terug te vinden. Zijn gehele oeuvre van clowns, dansers, liefdesparen (al dan niet naakt) geven het beeld van harmonieus gestrooide symbolen. Chagall beleeft de Bijbel op zijn eigen wijze: „Ik heb de Bijbel niet gelezen, maar gedroomd".

Hij heeft de geschiedenissen uit het Oude en Nieuwe Testament in zich opgezogen, door zijn ziel laten druppelen, de beelden vermengd met zijn chassidische verleden en vervolgens aan het doek toevertrouwd.

„Chagalls voorliefde voor bijbelse offertaferelen - altaren, vlammen, rookkolommen - doet ons beseffen dat het offerlam, Isaak of Christus, slechts variaties zijn van hetzelfde thema: het leed dat de mens de andere aandoet."
Tientallen jaren koerste Marc Chagall als een ufo door de kunstkringen van de vorige eeuw. Picasso bekeek hem met argwaan en verbazing, Malevitsj vond zijn figuratieve schilderijen maar niks, de nazi's hadden om heel andere redenen een afkeer van het werk van de joodse kunstenaar.

Chagall koerste als een ufo door de kunstkringen van de vorige eeuw.

Maar het grote publiek was dol op hem. Hij kreeg prestigieuze opdrachten, illustreerde de Bijbel en Duizend-en-een-nacht en mocht de koepel van de Opera Garnier in Parijs beschilderen, zodat amper iemand aan hem kon ontsnappen.

Een Chagall herken je van verre. Alles tolt en draait, alsof de eerste schetsen tijdens saaie vergaderingen werden gemaakt. Verschillende wetten worden met voeten getreden: mensen en dieren kunnen vliegen en zweven, perspectief speelt geen rol, de figuren lijken geen diepte te hebben. Geschilderde collages zijn het, waarin de zwaartekracht is uitgeschakeld en wat van ver komt niet per se klein hoeft te zijn.

Alles lijkt mogelijk, mits het min of meer naar de echte wereld verwijst. Alleen in het begin van zijn loopbaan heeft Chagall zich - misschien ook met het oog op de verkoopbaarheid - door het kubisme laten beïnvloeden. Dat hield hij al snel voor gezien.

'Die vierkante peren eten ze zelf maar op', schijnt hij gezegd te hebben.

Schilderij: Koning David.

Modernisme, surrealisme, futurisme - hij heeft het voorbij zien komen en plukte hooguit wat elementen die hem van pas kwamen: kleuren, vormen, combinaties.

Voor hem was er niets dan het Chagallisme, met hemzelf als enige aanhanger.
Chagall is altijd wel een beetje in de buurt, zijn kunst straalt warmte en menselijkheid uit en keert alleen al daarom telkens weer terug. Musea stellen hem graag tentoon, al is hij moeilijk met anderen te combineren: Chagall is nu eenmaal een geval apart.

In 1937 werden drie schilderijen als Entartete Kunst door de nazi's tentoongesteld. Chagall vluchtte naar New York, en keerde in 1949 terug naar Frankrijk om er niet meer weg te gaan. Hij bracht zijn laatste jaren door aan de Côte d'Azur waar hij stierf in 1985. Hij leefde dus lang genoeg om de eerste scheuren in het IJzeren Gordijn mee te maken. Veel oorlogen en revoluties overleefde hij, al is de weerslag ervan niet continu in zijn werk terug te vinden.

Veel vuriger dan die schetsen is zijn verbeelding van de Tweede Wereldoorlog. Dat hij de ontwikkelingen vanuit New York volgt, maakt voor de intensiteit van zijn verbeelding niet uit. Zijn doeken branden felrood, een gekruisigde Jezus tuimelt door de ruimte. De boerderijen staan in lichterlaaie, een vrouw rukt met verwarde haren aan de teugels van haar paard.
Nog als hij in Lubetsk woont, doet de Luftmensch zijn intrede, een vagebond, een zwevende jood die zich nergens kan hechten en van doek naar doek vliegt, vaak beschenen door de maan. Hij is lang niet de enige in hoger sferen.
Een karos suist door het luchtruim, een moeder slaapt met haar kind tussen de wolken, een slee passeert als een komeet.

Schilderij: De sneeuw.

Chagall ontfermt zich over circusmensen, die ambtshalve het gewichtloze zoeken en handstandjes doen op rode luchtpaarden, hij laat muzikanten opdraven die de mensen verlichting brengen.
Een hele menagerie zie je geleidelijk over zijn doeken uitzwermen.

De Chagall-duiders weten het allemaal haarfijn te interpreteren. Het schilderspalet staat voor het oeuvre als autobiografie, de haan verbeeldt de liefde, de koepel van de orthodoxe kerk representeert het verlangen naar zijn geboortegrond, de viool herinnert hem aan de Jiddische liedjes en de kandelaar verspreidt hoop.

Dieren spelen in dat alles een cruciale rol, vriendelijke beesten van de boerderij. Ze hebben een allegorische functie, spelen viool of kussen de bruid.

Ook in New York en Parijs blijft Chagall een schilder van het platteland, die zich weinig gelegen laat liggen aan de grillen van de grote stad. Wat hij schildert, is het Europa dat voorgoed voorbij is: mannen met lange baarden van nergens op weg naar niks, dieren die 's nachts een andere gedaante kunnen aannemen, een maanverlichte koepel in de verte.
En dwars daar doorheen woelt de wereld van de geesten, een andere dimensie die op zijn doeken zichtbaar wordt en veel turbulentie veroorzaakt.

Chagall onttrekt zich aan de tijd met schilderijen die zich als een autobiografie laten lezen.

Picasso: “*Wanneer Chagall schildert, weet je niet of hij wakker is of slaapt. Ergens in zijn hoofd moet een engel wonen”*

Schilderij: The Wedding.

Marc Chagall - 1887 - 1985

Het Rijksmuseum ontvangt wekelijks brieven van landgenoten met de vraag of zij hun tekeningen en schilderijen ook in het Rijksmuseum willen exposeren. Voor die mensen is er goed nieuws. Deze zomer kan het gebeuren tijdens de expositie “Lang-leve-Rembrandt”. Deze zomer laten wij de mooiste kunstwerken zien, geïnspireerd op de grootste kunstenaar die ons land in de zeventiende eeuw heeft voorgebracht.

Wie mee wil dingen naar een plekje aan de museumwand kan tussen half januari en 31 maart een kunstwerk inzenden. Een deskundige jury, waar in onder meer enkele van onze conservatoren zitting hebben, beslist welke werken straks op zaal in het Rijksmuseum getoond zullen worden. Jong of oud, amateur of professional, iedereen mag meedoen.

Belangrijkste voorwaarde om mee te kunnen doen is dat je je laat inspireren door Rembrandt. Dit mag alles zijn: een moderne versie van een van zijn werken of een ‘echo’ van Rembrandts kunst en zoals zijn kleurengebruik, gevoel voor dramatiek en lichtwerking…..… Van schilderij of foto tot beeldhouwwerk of installatie, elke kunstvorm kan digitaal ingezonden worden

De tentoonstelling “Lang Leve Rembrandt” opent op de verjaardag van Rembrandt: 15 juli 2019. Kijk voor meer informatie op onderstaande site.

https://www.rijksmuseum.nl/nl/lang-leve-rembrandt
Vragen kunnen gesteld worden via langleverembrandt@rijksmuseum.nl.

REMBRANDT
& DE GOUDEN EEUW
2019

Wilma Temming toont haar werk in Beatrix Ziekenhuis Gorinchem.

In juli-augustus en september 2019 exposeert Wilma Temming-Atteveld in het Beatrix Ziekenhuis in Gorinchem. Wilma maakt schilderijen van mooie vrouwen.

Een van Wilma's inspiratiebronnen is o.a. Kees van Dongen,
bekend van zijn portretten van vrouwen met grote ogen.
Maar ook hedendaagse vrouwen zijn bij Wilma favoriet.

Tijdens haar expo laat Wilma een gevarieerd aanbod van portretten zien.

U bent t.z.t. van harte welkom in het Beatrix Ziekenhuis, Banneweg 57, 4204 AA Gorinchem.

Voor informatie mail naar
wimenwilma@hotmail.com

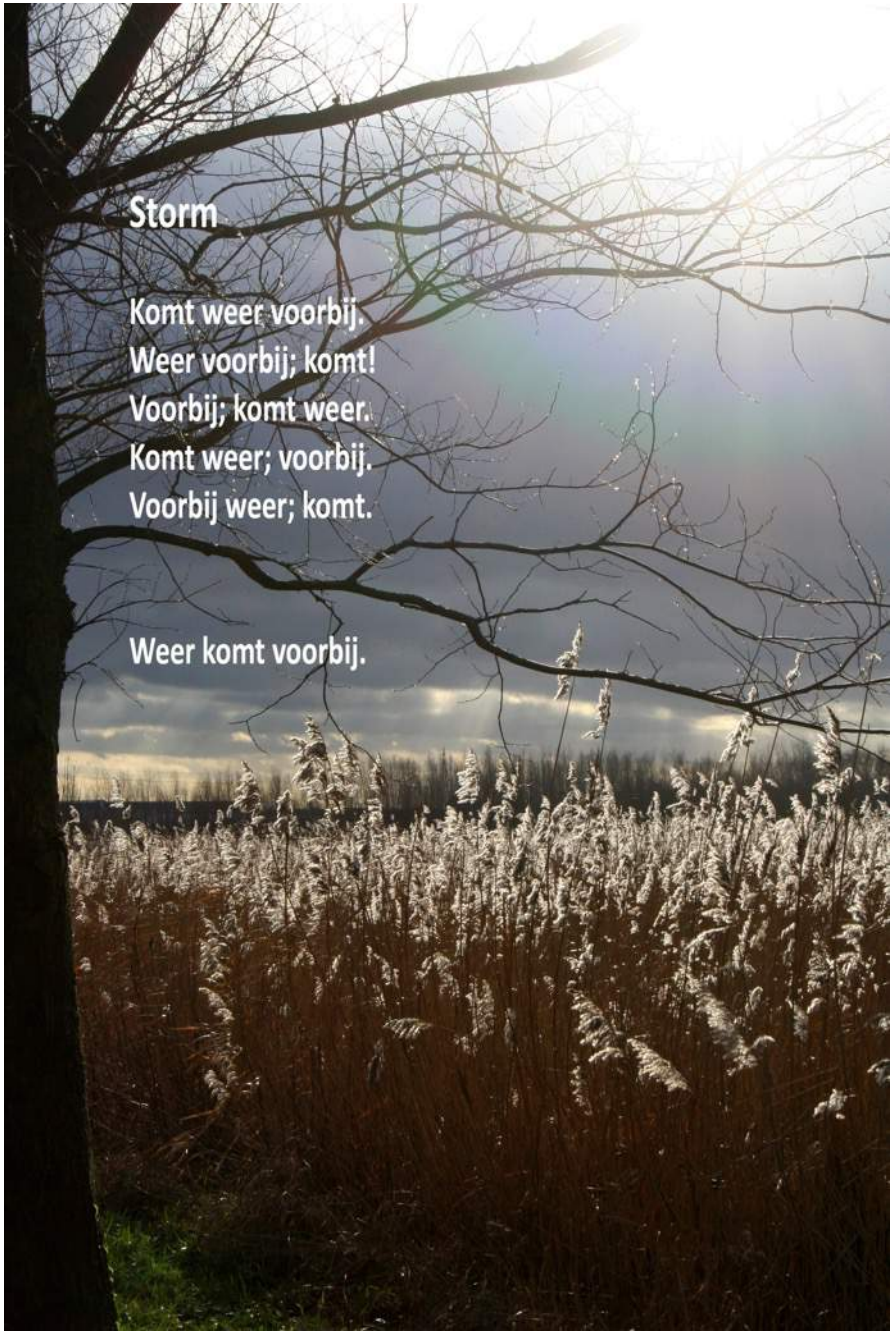

Storm

Foto: Irene Damminga (www.dammingafotografie.nl)
Tekst: Marcel Vaandrager (www.marcelvaandrager.nl)

Kunstwedstrijd 2019.

In 2019 organiseren wij voor de 4e keer een kunstwedstrijd.

Het thema voor dit jaar is : **MENS**

Zet je denk muts op en begin alvast te fantaseren over dit thema.
Alle kunstvormen zijn toegestaan zoals schilderijen, tekeningen, keramiek, mozaïek, glas in lood, textiele kunstwerken zoals b.v. quilts, fotografie enz.
Werken groter dan 120 x 120 cm graag in overleg I.v.m. de beschikbare ruimte.
Ook dit jaar mogen de inzendingen bij van der Wal Interieur-adviseurs voor langere tijd geëxposeerd worden en organiseren wij een feestelijke prijsuitreiking.

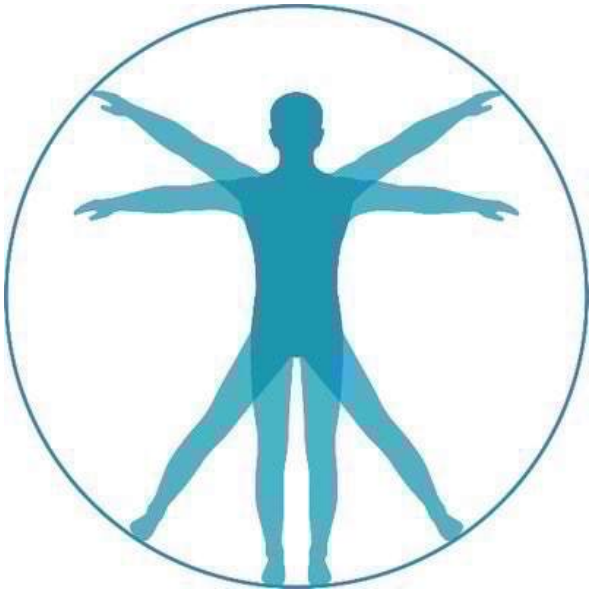

Ook nemen wij de PR voor onze rekening.

In tegenstelling tot vorige keren zijn wij dit jaar genoodzaakt om 7,50 euro inschrijfgeld te vragen.

Onze stichting krijgt geen subsidie en er zijn altijd kosten waar we niet omheen kunnen.

Voorgaande jaren lukte het ons om de Kunstwedstrijd kosteloos te organiseren, maar nu gaat dat niet meer.

Voor vragen en- of aanmeldingen
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

In de volgende editie meer over de Kunstwedstrijd.

Museum voor slechte kunst in USA.

Het Museum of Bad Art (MOBA) in Boston bestaat al jaren.
Het is een parodie op het MOMA, Museum of Modern Art in New York.
Ooit begon het in iemands gang. Vandaar uit ging het naar het souterrain van een café bij de toiletten .
Inmiddels is het uitgegroeid tot een heus museum met dependances in andere grote steden.
De meeste kunstwerken zijn gedoneerd door de makers zelf.
Sommige 'topstukken' zijn gered van de vuilnishoop bij de gemeente of gevonden in vuilcontainers langs de weg.
Ik moet altijd weer glimlachten als ik de nieuwste aanwinsten langs zie komen. Sommige zijn zo puur en primitief dat ik ze zelf aan de muur zou willen hebben. Met name de oranje kat en de grijze hond(?) zijn favoriet bij ons.

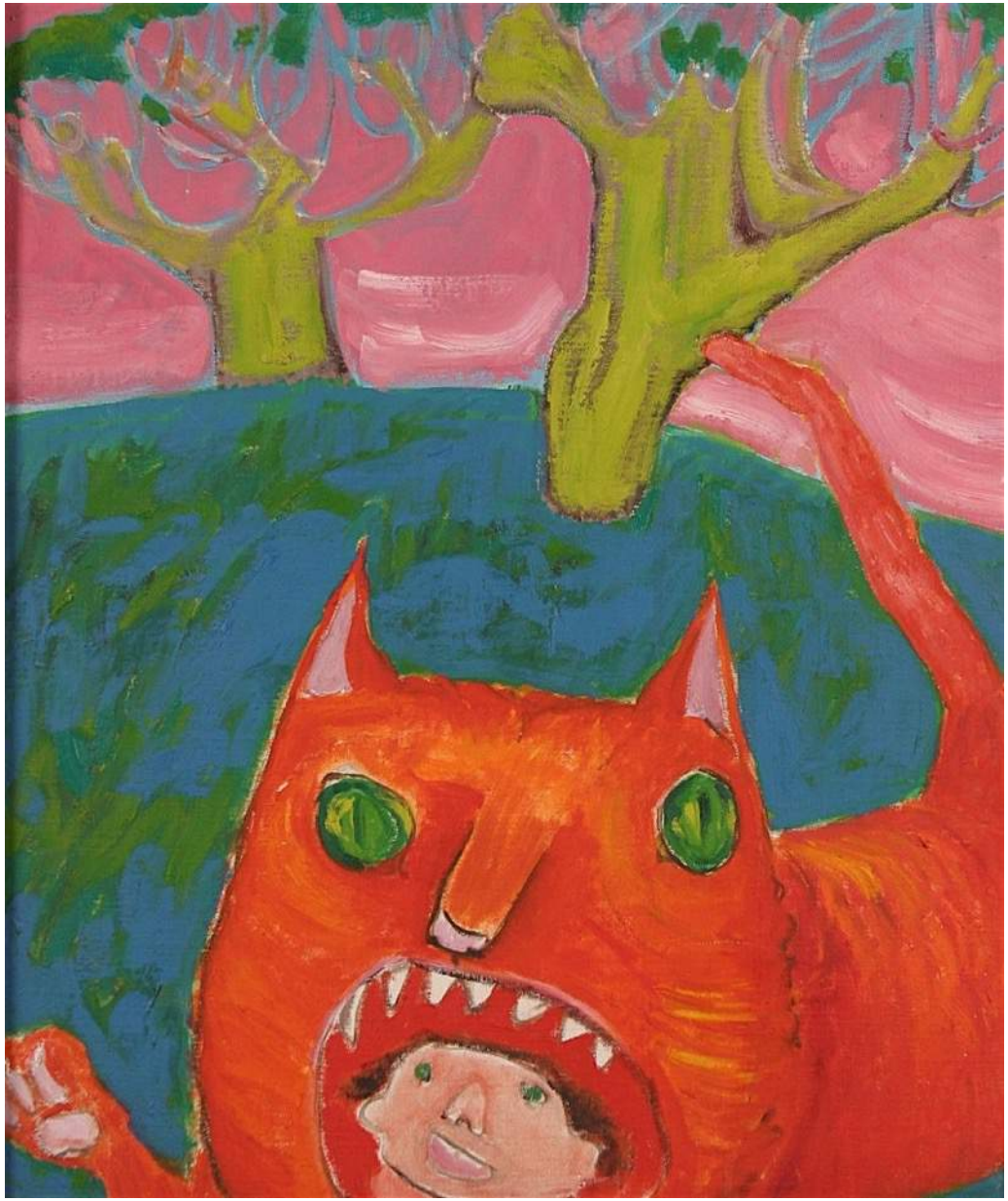

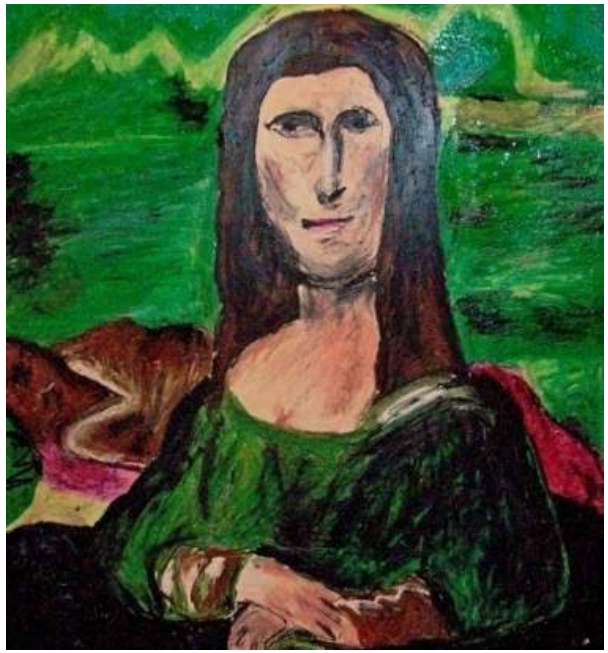

Wat zeg jij er van ?
Wat is goed en wat is slecht……?

Ze zijn gemaakt door mensen, niet gehinderd door enige kennis of ervaring.

De werken komen recht uit iemands hart,
ze laten je glimlachten en dat is toch prachtig.

Misschien leuk om een dependance in Leerdam te openen.....

www.museumofbadart.org/

De collectie is inmiddels uitgebreid met De Moba Lisa en de MOBA versie van het Joodse bruidje van Rembrandt.

In een Japanse reisgids voor U.S.A. wordt het MOBA Boston aangeprezen als een Museum dat zeker de moeite waard is.

Katten schilderijen Henriëtte Ronner-Knip.

Te zien van 20 januari tot 20 mei in het Stedelijk Museum aan de Voorstraat 97 Vianen.

Het werk van Henriëtte Ronner-Knip staat tijdens de tentoonstelling centraal. In de 19de eeuw maakte ze naam met het maken van katten-portretten.
Vanuit het hele land heeft het museum haar populairste werken naar Vianen gebracht.
Bioloog en schrijver Midas Dekkers opent de tentoonstelling.
In de maanden februari en maart wordt iedere donderdagavond de cursus ‘Dieren in de kunst’ georganiseerd door docent Barry Heinrichs.
Hierin wordt een overzicht gegeven van de geschiedenis van kunstwerken met dieren.

Exit - Emma.

Aan de jarenlange relatie met Emma Woonzorg in Leerdam is abrupt een einde gekomen.

Bijna 9 jaar lang zorgde ons collectief ervoor dat om de 3 maanden een nieuwe exposant met zijn/haar werk bij Emma mocht exposeren.
Omdat de kunstwerken regelmatig werden gewisseld, was er altijd iets nieuws te zien voor bewoners en bezoekers.

De samenwerking werd eenzijdig door Emma opgezegd.

Kunstenaars voor wie wij een expo hadden gepland voor 2019 zijn door ons op de hoogte gesteld.

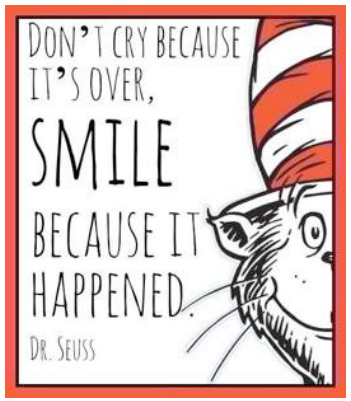

Kringloop vondst.

Hij is niet kostbaar, kostte maar 1 euro en toch is hij bijzonder.
Het is een verkleinde Canopen vaas,waarschijnlijk een toeristen dingetje uit Egypte. In het oude Egypte (3000 jaar voor Chr tot 330 jaar ná Chr) werden de te mummificeren mensenlichamen ontdaan van hun ingewanden en hersenen.

De hersenen werden met een haak door de neus verwijderd (Brrrr)
De ingewanden haalde men uit het lijk door een snede in de linkerzij. Het lichaam werd voor langere tijd in Natron(zout) gelegd om uit te drogen.

Daarna werd het gebalsemd met oliën, opgevuld en tot slot gezwachteld met linnen. De verwijderde maag, darmen, longen en lever werden bewaard in kruikjes (z.g. Canopen vazen) met een dierenkop deksel of mensenhoofd en bijgezet bij de mummie. Egyptenaren geloofden dat het lichaam van de dode niet naar het eeuwige leven kon reizen zonder een stoffelijk lichaam dat niet verging.

Met een katten mummie naar de tempel

Ook dieren werden gemummificeerd. Krokodillen, vogels, bavianen, katten, stieren lammetjes- slangen en vissen enz. In tegenstelling tot de mens stierven deze dieren geen natuurlijke dood. Zij dienden o.a. als voedsel voor de overledene. Andere dieren hadden een link met een god en werden om die reden gemummificeerd en bijgezet. Alles om de goden gunstig te stemmen. Op de tempelterreinen werden op grote schaal speciaal dieren gefokt voor de mummificatie. Als je de goden gunstig wilde stemmen kocht je daar b.v. een katten mummie om mee te nemen naar de tempel. Er zijn ook volop gemummificeerde dieren gevonden die geen dier bevatten maar opgevuld waren met zand. Kennelijk was de vraag groter dan het aanbod.

Originele Canopen vazen zijn groter en zeer zeldzaam én kostbaar. Vaak worden ze nagemaakt en als origineel verkocht.

Vraag naar mummies groter dan het aanbod

Han van Meegeren meestervervalser, bezat 50 grachtenpanden in de oorlog.

Hitler's tweede man, Herman Göring, stonk er met open ogen in, en kocht een 17e eeuwse Vermeer voor 1,65 miljoen gulden.

Een week na de bevrijding bekende meestervervalser Han van Meegeren dat het schilderij van zijn hand was en niet van Vermeer.
Dankzij de vervalsingen bezat Van Meegeren in de oorlog ruim vijftig grachtenpanden in Amsterdam en leidde een luxeleven.

Was hij een handige jongen die zowel de kunstelite als Göring pootje lichtte?

Kunstschatten verkopen aan de Duitsers, ……. is dat geen collaboratie ?

De schilderijen van Vermeer vals!
En de dader voor de rechter!
Het is wereldnieuws, in 1947.

Waar draait het om? Han van Meegeren, woonachtig aan de Keizersgracht in Amsterdam krijgt vlak na de Tweede Wereldoorlog bezoek van de recherche.
In de boedel van nazileider Hermann Göring is een schilderij van Vermeer aangetroffen. Göring verzamelde in razend tempo en op grote schaal door heel Europa kunst.
Vaak werd die geroofd, soms gekocht. Maar altijd geadministreerd. Uit de administratie blijkt dat deze Vermeer –'Christus en de overspelige vrouw'- door Van Meegeren is verhandeld.

En daarom komt de recherche praten: kunstschatten verkopen aan de Duitsers, is dat geen collaboratie…?

Van Meegeren ziet zich voor een ernstig dilemma geplaatst. Moet hij toegeven dat hij een kunstschat heeft verhandeld ? Of moet hij zijn grootste geheim prijsgeven: de Vermeer is geen Vermeer, maar een Van Meegeren.
Hij besluit tot het laatste.
Twee jaar zitten voor vervalsing is een stuk aantrekkelijker dan tien jaar voor collaboratie.

In het kantoor van de recherche doet hij zijn verbijsterende verhaal.
Niet Vermeer heeft de 'Christus en de overspelige vrouw' geschilderd, maar hij. En trouwens, die 'Emmaüsgangers' van Vermeer, die museum Boymans van Beuningen voor veel geld heeft gekocht, die heb ik ook gemaakt, beweert Van Meegeren.

Van Meegeren mengt Bakeliet door zijn verf en rolt doek om ronde stok voor craquelé effect.

De rechercheurs geloven hem niet.
Hoe kan dat, de schilderijen doorstaan de alcohol test, waarbij nieuwe verf normaal gesproken oplost als je met de vloeistof over het doek veegt.

Het moet volgens de deskundigen dus wel een echt oud schilderij zijn. Maar Van Meegeren vervolmaakt, nadat hij in de jaren ‘30 uit Den Haag naar de Côte d'Azur verhuist, een procédé dat iedereen doet verbleken. De nieuwe kunststof Bakeliet mengt hij door de verf, schildert die op een afgekrabd maar wel zeventiende eeuws doek, bakt dat af in de oven om de verf hard te krijgen, rolt het doek even rond een houten stok om het craquelé erin te krijgen, en maakt de zaak af met onheldere vernis.

Vervolgens verteld Van Meegeren dat het schilderij uit de collectie van een verarmde Italiaanse adellijke familie komt die er van af moet.

Van Meegeren wordt niet geloofd en moet een demonstratie geven.

Nog altijd geloven de rechercheurs hem niet. Van Meegeren krijgt de opdracht het maar eens voor te doen, bewijs het maar! In het pand van de dienst Vermogensvlucht, het Goudstikkerpand aan de Herengracht in Amsterdam, krijgt Van Meegeren de opdracht Vermeer’s 'Christus en de schriftgeleerden' te maken. Op de zolderverdieping ruimen ze een atelier voor Van Meegeren in. Ze hebben zijn schilders benodigdheden uit zijn huis gehaald en daar neergezet.
En dan gaat hij aan de slag.

Van Meegeren zit een tijd op zolder aan de schilders-ezel, komt zo nu en dan voor een praatje naar beneden.
Uiteindelijk zijn de onderzoekers geschokt, het schilderij lijkt wel echt…

Hebzucht of miskenning ?

Maar waarom deed Van Meegeren het nou? Was het ordinaire hebzucht? of gebrek aan erkenning ? Van Meegeren was in de Haagse schilders scene van de jaren ‘20 niet voldoende serieus genomen, zo beweert Frederik Kreuger. De Delftse biograaf van Van Meegeren is er van overtuigd dat het gebrek aan erkenning was dat Van Meegeren tot zijn daden dreef. “Onzin”, zegt de Amerikaanse biograaf Jonathan Lopez. Hij is ervan overtuigd dat Van Meegeren meer nationaal-socialistische sympathieën had dan door Kreuger wordt onderkent.
De derde biograaf die zich de laatste jaren op Van Meegeren heeft gestort, Edward Dolnick, neemt een middenpositie in: Van Meegeren waaide met de wind mee, die hem het best uitkwam.

Het proces wordt een ware show, ongekend voor die tijd en hilarisch soms. Van Meegeren wordt veroordeeld, tot één jaar gevangenisstraf. Hij overlijdt voor hij die uit moet zitten, in 1947.

Bron: VPRO NTR.

Zullen we vrienden worden ?

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken voor de kunst.
Want kunst kleurt je leven !
De activiteiten die wij als vrijwilligers organiseren zijn laagdrempelig zodat ze toegankelijk zijn voor iedereen.
Om dit ook in de toekomst te blijven doen hebben we vrienden nodig die met 10 euro per jaar onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00 tgv Stichting L.K.C.

4000 jaar oud tandenborstel potje.

In Engeland is een aardewerk potje ontdekt dat 4000 jaar geleden gemaakt is in de Indus Vallei (= tegenwoordige Pakistan/India) de bakermat van de beschaving.
De eigenaar, Karl Martin, een man met passie voor antiek, en van beroep taxateur van antiek, zag 2 potjes toen hij de plaatselijk kofferbak-verkoop bezocht.
Hij betaalde 4 pond (ongeveer € 4,50) en nam ze mee naar huis. Thuis gekomen vroeg hij zich af wat hij er mee ging doen.....
Eén van de twee exemplaren kon wel dienst gaan doen als tandenborstel potje bedacht hij.
Hij stond er verder niet bij stil, en parkeerde er elke morgen zijn tandenborstel in.

Veel later zag hij een artikel in een landelijk krant waar een dergelijke pot door een veilinghuis aangeprezen werd.
Hij liet het potje taxeren nadat hij de tandpasta eraf had gepoetst.
De pot bleek afkomstig uit de Indus vallei en dateerde van 1900 vóór Chr, Karl was geschokt. Later vertelde hij aan een krant die hierover berichtte,
dat hij niet kon begrijpen hoe het potje terecht kon komen op een kofferbak verkoop in Engeland.

Wie nu denkt dat Karl Martin met een luxueus jacht in de haven van de Bahamas ligt, komt bedrogen uit.

Ondanks dat het potje héél bijzonder én héél oud was, bracht het slechts 80 Engelse ponden (ongeveer € 91,00) op.

Expositie Lita Cabellut verlengd t/m 3 maart.

Wegens groot succes is de tentoonstelling van de Spaanse kunstenares Lita Cabellut in Museum Jan van der Togt in Amstelveen verlengd.
Nog tot en met 3 maart 2019 blijven de monumentale werken van Cabellut in het museum te zien.
Lita Cabellut – 'Een kroniek van het oneindige' trok tot dusver al 10.000 bezoekers.

Lita Cabellut werd in 1961 in Huesca (Sariñena) geboren, waar ze op straat leefde tot ze op 12-jarige leeftijd werd geadopteerd door een vooraanstaande familie.
Ze werd meegenomen naar musea als het Prado in Madrid waar ze in contact kwam met de oude meesters.
De jonge Cabellut raakte geïnspireerd door schilderijen van Velázquez, Goya en Frans Hals en de vele fresco's in haar geboortestad.
Na haar opleiding had Cabellut haar eerste tentoonstelling in het stadhuis van Masnou, Barçelona.
Twee jaar later – op 19-jarige leeftijd – verliet ze Spanje om te gaan studeren aan de Gerrit Rietveld Academie in Nederland, waar ze nog steeds woont en werkt.

Secret behind the veil

In de loop der jaren ontwikkelde Lita Cabellut een unieke techniek waarbij ze grootse portretten schildert en traditionele fresco technieken combineert met het gebruik van olieverf.
Door de verflaag van deze imposante werken vervolgens te breken, ontstaat er door de combinatie van toeval en kracht een nieuw beeld.
Hiermee wil Cabellut hetgeen we kunnen herkennen en beheersen, loslaten. "Alsof je de tijd kunt breken met je eigen handen."
Het ontstane beeld is vrij ontstaan en heeft een nieuwe essentie gekregen. Het werk van Cabellut wordt over de hele wereld geëxposeerd.
Zo had zij eerder museale tentoonstellingen in Seoul, Seattle, Mumbai, Delhi, Tokyo, Berlijn en in Het Noord-Brabants Museum in Den Bosch.
Bij de tentoonstelling verschijnt een rijk geïllustreerde catalogus.
Museum Jan van der Togt, Dorpsstraat 50
1182 JE Amstelveen
Geopend van dinsdag t/m zondag 11.00 tot 17.00 uur.

MUSEUM
JAN VAN DER TOGT
AMSTELVEEN

Exposeren ?

Exposeren in de woontoren Glasstaete in verpleeghuis Lingesteyn Leerdam ?

Neem contact op met Maya Beijen van de Kunstcommissie.

tel: 06-233 09 395
e-mail: m.beijen@rivas.nl

Rivas
Uw zorg goed geregeld

stroomhuis•neerijnen
kunst • cultuur • landschap

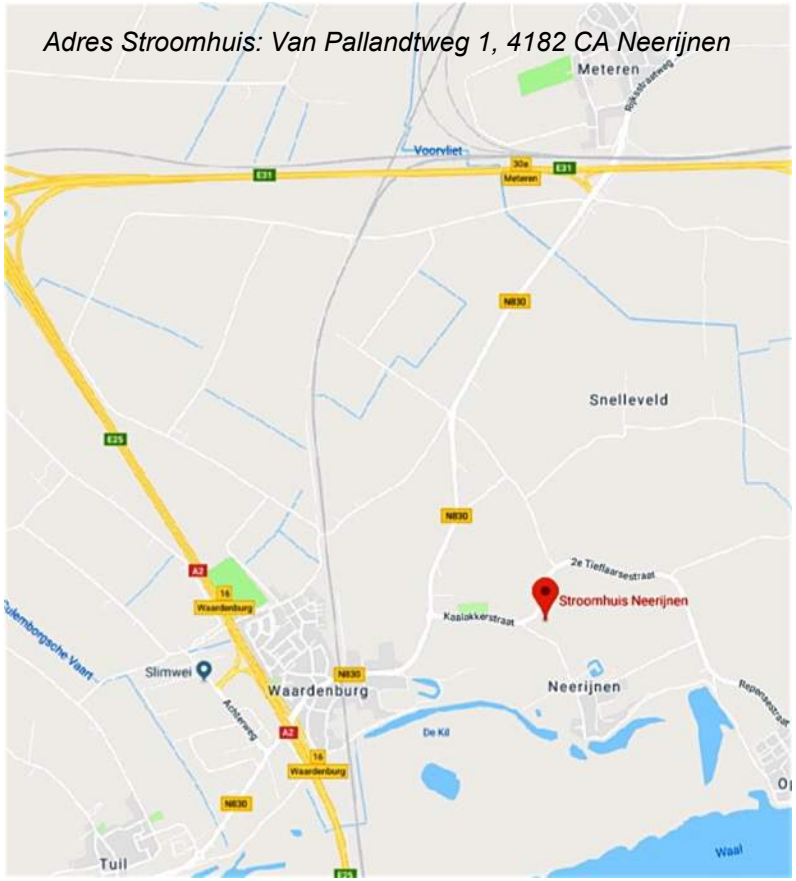

Stroomhuis Neerijnen is een cultureel centrum in het gelijknamige kasteeldorp in de Betuwe.
Dit regionale 'Centrum voor kunst, cultuur en landschap van het Rivierenland' organiseert jaarlijks vele tientallen theatervoorstellingen, films, exposities, lezingen, natuurexcursies, workshops en andere evenementen. Stroomhuis biedt ook een platform voor discussie over de genoemde onderwerpen.

Het culturele centrum is gelegen op het Landgoed Neerijnen, eigendom van Het Geldersch Landschap. Het draait geheel op de bijdragen van vrijwilligers uit de regio. Ook hebben we de steun van een aantal sponsors.

Onder de verantwoordelijkheid van een onafhankelijk stichtingsbestuur is op deelonderwerpen een groot aantal werkgroepen actief.

Expositie van vijf, zeer uiteenlopende beeldend kunstenaars met een ruime blik.

Draden komen bij elkaar - langs de Limes

Van donderdag 21 februari t/m zondag 24 maart van 12.00 tot 16.00 uur.
Stroomhuis Neerijnen.
Toegang vrij, gratis parkeren.

Plaatsen in Europa worden met elkaar vaak verbonden door rivieren: Rijn, Donau, Maas, Schelde en vele andere. Wie aan een rivier woont of aan de zee heeft een ruime blik.

Vijf kunstenaars met diverse disciplines tonen in Stroomhuis hun werk:

Veronie Rens (bronzen sculpturen),

Jan Rens (kleurvolle glasobjecten).

Inge Rens (sieraden),

Cristan van Emden,
(symbolische schilderijen)

Zsuzsanna Györgyövics
(draadkunst)

NB: De ' limes' (Latijn voor 'grens') is de aanduiding van de grens van het Romeinse rijk (40-250 na Chr.).

Deze liep van de Atlantische kust in Noord-Engeland via de Noordzee langs de toenmalige hoofdstroom van de Rijn en Donau naar de Zwarte Zee.

Veronie Rens.

Veronie, Jan en dochter Inge vormen een creatieve familie.

Veronie heeft jaren als cursusleidster heel wat mensen enthousiast weten te maken met het creëren van beelden met klei.

De laatste jaren vervaardigt ze hoofdzakelijk beelden van brons en heeft zij zich verdiept in het brons gieten.

Veronie Rens.

Al haar werken zijn unica's; er wordt maar één beeld van gegoten, de verloren was methode of gieten a cire perdue. De fascinatie voor brons heeft ook verandering in haar werk teweeg gebracht. Door de contouren en gepolijste hoofden creëert ze een geheel eigen stijl.
De beelden blinken uit in non-verbale communicatie.
Veronie probeert in haar beelden emoties van mensen te vangen en zo ontstaan de drie dimensionale kunstwerken.

Jan Rens.

De creatieve wereld lonkte ook vader Jan al van jongs af aan. "Maar vroeger waren dat ambachten die je niet koos als baan.
Het werd werktuigbouwkunde".
Wel bleef hij schilderen en tekenen.
En op zijn vijftigste is hij alsnog naar de kunstacademie gegaan. En heeft daar beeldhouwen en glaskunst afgerond.

Vanaf 2008 geeft hij cursus in beeldhouwen en staan er glasobjecten in onze eigen galerie en op verschillende plaatsen in binnen en buitenland.

Inge Rens.

Inge volgde vakschool Schoonhoven waar ze leerde voor goudsmid. Daarna heeft ze haar studie vervolgd aan de Academie Beeldende Kunsten in Maastricht, waar ze in 2008 afstudeerde met haar collectie “Structures of Nature” Inge koos op jonge leeftijd al voor een creatieve carrière. “Dat wist ik eigenlijk al op mijn twaalfde.
En dat is nooit veranderd. “Ik heb mijn ouders altijd creatief bezig gezien, dat zat ook in mij. Ik wilde iets ambachtelijks, iets creëren.
Dat trok mij enorm aan, al wist ik destijds nog niet precies wat.

Vanaf 2008 vervaardigt Inge, eerst in haar atelier aan huis en later met eigen winkel, exclusieve sieraden waarin vormgeving, kwaliteit en de klant centraal staan.

Haar 2 passies, het ambacht goudsmeden en de architectuur, staan centraal in haar werk.

Daarnaast vormen zilver en goud de basis voor haar sieraden, vaak in combinatie met (half-)edelstenen en bijzondere houtsoorten.

Cristan van Emden.

Cristan maakt in zijn schilderijen gebruik van afbeeldingen en symbolen die gestileerde vormen zijn uit de beeldcultuur om hem heen en vormen uit verschillende culturen. Door de transformatie lijken het religieuze en heraldische figuren. De vormen zijn uitgesproken, maar vinden een tegenhanger in een zeer gelaagd kleurenpalet

De ontwikkelde symbolen functioneren als ‘eigen’ hiëroglyfen. Het uiteindelijke schilderij is deels het resultaat van wat hij met de gecombineerde figuren aan vragen wil oproepen en een compositorische exercitie. Vragen over lot versus toeval, eeuwig of tijdelijk en binnen of buitenwereld.

Zsuzsanna Györgyövics (Boedapest).

Zsuzsanna is opgegroeid in een dorpje midden in een prachtig natuurgebied met veel bossen en van hier komt haar passie voor bomen, in de winter lijken ze dood, maar in het voorjaar komen ze met hernieuwde kracht tot leven. De bomen zijn een bron van leven.
Twee jaar geleden is Zsuzsanna begonnen met het maken van draad boompjes, eerst kleine daarna steeds groter, tot 2,5 meter breed (op een muur) en 80 cm hoog (staand).
Om een boom te maken van ongeveer 140 cm breed is al gauw 850 meter draad nodig. Zsuzsanna werkt in opdracht en maakt ze in de gewenste afmeting.

Expositie geblazen glasunica van Thea Figee en olieverfschilderijen van Marie José Robben.

Passie voor verf en glas.

Donderdag 28 maart t/m 2e paasdag, maandag 22 april
Open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur
Toegang vrij, gratis parkeren

Het landschap, de zee, de schoonheid van alles wat zich in alle seizoenen in de natuur aan ons openbaart.
Dat is waar een kunstenaar een leven lang van kan schilderen.
In die bewondering verstaan de Amsterdamse schilder Marie José Robben (Loon op Zand, 1959) en de Utrechtse glaskunstenaar Thea Figee (Soest, 1952) elkaar.

Ze exposeren dan ook regelmatig samen en ook nu weer in het Stroomhuis in Neerijnen.
Je ontmoet de verschillende stemmingen van het Zeeuwse landschap of de onstuimige zee heel direct in het pasteuze olieverf schilderen van
Marie José Robben.

Grote meesters als Rembrandt en Van Gogh zijn duidelijk haar voorbeelden.
Liefde en zorg voor de natuur spreekt ook uit de geblazen glasunica die Thea Figee in samenwerking met meester-glasblazer Geir Nustad in de Glasblazerij van Leerdam uitvoert.
Figee is opgeleid als graficus, maar verkent altijd de grenzen van de materialen waarmee ze werkt.

Elke unica in deze tentoonstelling kent dan ook een zeer gelaagd verhaal van ontstaan in diverse glastechnieken.

Thea Figee.

Thea woont en werkt in Utrecht. In 1984 is zij afgestudeerd aan de kunstacademie in Utrecht (grafische technieken). Zij maakt sinds 1999 geblazen glas sinds en olieverf op doek sinds 1987. Vele exposities waren er al in de omgeving van Leerdam maar ook elders in Nederland en Duitsland.

Marie José Robben.

Molenaars dochter. Zij groeit op in Kaatsheuvel.
En lijkt voorbestemd om van de wind te leven.
Maar een glanzende carrière in de paardensport lijkt meer voor de hand te liggen.

Dan komt zij in aanraking met de schilderkunst en zoekt haar weg, via de Academie in Den Bosch, de Rijksacademie in Amsterdam en de
Ecole des Beaux arts te Parijs.
Marie José vestigt zich in Amsterdam en Zeeland.

Ondertussen heeft zij een uitgebreid oeuvre opgebouwd, met vele exposities in galeries en musea.

Kunstlezingen in het Stroomhuis Neerijnen.

“Caravaggio in Europa”

Door Lisette le Blanc.

Donderdag 21 februari,
Aanvang 14.00 uur
Entree € 12,50
Reserveren nodig!

Over de expositie in het Centraal Museum Utrecht tot 24 maart.
De laatste tentoonstelling over Utrechtse Caravaggisten was in 1986-1987, uiteraard in het Centraal Museum.

Tijd dus voor een nieuwe tentoonstelling waarin zeventig meesterwerken te zien zijn. Er komen zelfs werken uit kerken van Rome. De tentoonstelling toont niet alleen schilders uit Utrecht, zoals Hendrick ter Brugghen, Dirck van Baburen en Gerard van Honthorst, maar ook andere Europese navolgers uit Spanje, Frankrijk, de Zuidelijke Nederlanden en uit Italië zelf.

Kunsthistorica
Lisette le Blanc geeft hierover in Stroomhuis een lezing.

Het Caravaggisme wordt terecht in een bredere context getoond, aangezien Rome in de Gouden Eeuw het centrum van de wereld was. Jonge schilders uit heel Europa trokken naar de Eeuwige Stad, waar - zo deed het gerucht - Caravaggio voor een revolutie had gezorgd.
Een nieuw realisme in de schilderkunst was geboren.

“Antiek herkennen”

Door Peter Schipper.

Donderdagen 7, 14 maart en vrijdag 22 maart.
Aanvang steeds om14.00 uur
Kosten € 20,- voor deelname aan de drie middagen
Reserveren nodig!

Stel je houdt van antieke of oude objecten in musea of bij je thuis.
Of je erft een oude kast, een servies of stuk zilver van een familielid.
Al gauw komen er dan vragen op als: waar komt het vandaan, hoe oud is het en is het nog wat waard?
Hoe kunnen we een antiek voorwerp ‘aanvliegen’, waar moeten we op letten en uit welke hulpmiddelen kunnen we putten?

Het beantwoorden van deze vragen vormt de ruggengraat van de cursus
‘Antiek herkennen’.
In de eerste twee bijeenkomsten leggen we de focus op:
Een stukje cultuurgeschiedenis; zeg maar de historie van het object met vragen als:

Wanneer werd het voor het eerst gebruikt etc. In welke stijl is het object uitgevoerd?

Kunstlezingen in het Stroomhuis Neerijnen.

We leren de kenmerken van de belangrijkste stijlen van de laatste 200 jaar.

Staan er merken op? (zilver, aardewerk, porselein)

Hoe is het gemaakt? Handwerk, machine etc. En van welke materialen?

Welke stukken antiek zijn momenteel in de mode? En welke prijzen noteren ze?

Hoe kan internet ons helpen?

De derde bijeenkomst wordt echt bijzonder: u brengt dan zelf voorwerpen mee.
Samen gaan we dan ontdekken hoe oud ze zijn, waar ze vandaan komen en of ze waardevol zijn of niet.

Degenen die de cursus ‘Een kwestie van stijl’ vorig seizoen hebben gevolgd, hebben een kleine voorsprong, omdat zij veel stijlkenmerken al hebben gehad.

Het is dan vooral een kwestie van opfrissen en verfijnen.
Daarnaast wordt er natuurlijk veel nieuwe kennis op het gebied van antieke objecten aangereikt.
Dat gebeurt via afbeeldingen, maar ook door middel van echte voorwerpen.

NB: Sieraden en objecten uit de wereld van het Verre Oosten vallen buiten het bestek van deze cursus. Bij de cursus hoort een handzaam boekje met informatie over stijlen, constructies en merken.

Jan Sluijters - “De Wilde jaren”

Door Kunsthistorica
Lisette le Blanc.

Donderdag 21 maart/ Aanvang 14.00 uur
Entree € 12,50
Reserveren nodig!

De tentoonstelling 'Jan Sluijters, de Wilde Jaren', die nog tot 7 april 2019 te zien is in het Noord Brabants Museum in Den Bosch, is de eerste expositie die de nadruk legt op zijn vroege werk.
Het laat zien hoe de kunstenaar zich onder invloed van nationale en internationale kunst ontwikkelde tot een toonaangevende modernist.
Typerend voor Sluijters is dat hij in deze periode verschillende moderne kunststromingen verkende.
In deze wilde experimentele fase staat de kracht van kleur in zijn schilderijen centraal. De lezing door Lisette le Blanc is een goede inleiding voor een tentoonstellingsbezoek, waarin met name wordt ingegaan op werk van avantgardistische kunstenaars zoals Braque en Matisse die Jan Sluijters inspireerden.

‘ja, ja burgers en buitenlui, hooggeboorde en deftige gepandjesjaste heeren, hier is het, het Leven, het levende werk, het tintelende, spetterende’ –aldus Conrad Kickert, criticus over het werk van Jan Sluijters in 1907.

Over Jan Sluijters (1881-1957)

Jan Sluijters (Nederlandse kunstschilder) schilderde naast landschappen en stadsgezichten vooral veel portretten.
Hij is vooral bekend om zijn vrouwenportretten, al of niet naakt, en in wat mindere mate om zijn kinderportretten.

Daarnaast schilderde hij ook gekleurde mensen en mensen uit de society.
Sluijters schilderde in alle stijlen, maar altijd figuratief. Het schilderij waarmee hij de Prix de Rome won was nog in academische stijl.

Kunstlezingen in het Stroomhuis Neerijnen.

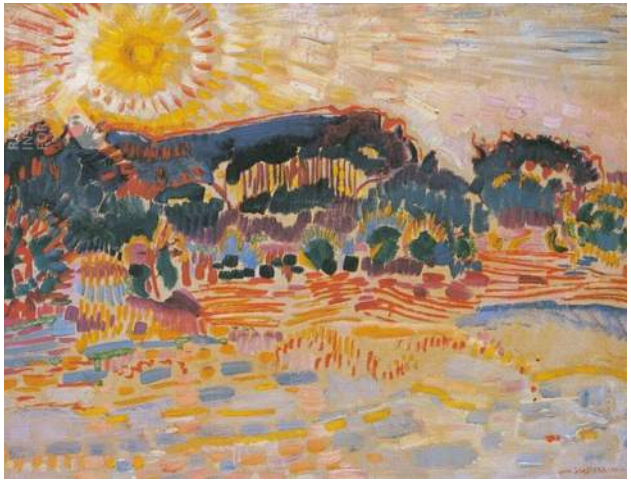

Voor zijn kennismaking met
het Fauvisme en post-impressionisme
was zijn stijl gebaseerd op
het symbolisme en de Art Nouveau.

Door zijn bezoeken aan Parijs werd zijn stijl expressiever en sloot meer aan bij het kubisme en het futurisme.
Gedurende deze periode liet hij zich ook inspireren door Kees van Dongen en Piet Mondriaan. Samen met Mondriaan en Leo Gestel werkte hij eveneens in de stijl van het Luminisme.
Dit vernieuwde de Nederlandse schilderkunst en leverde Sluijters een reputatie op als pionier van het Nederlandse modernisme. Deze waardering geldt vooral voor zijn werk uit de periode van 1906 tot 1916.

Na de Eerste Wereldoorlog was zijn experimenteer drift wat verminderd en schilderde hij vrij realistisch maar met zijn kenmerkende felle kleurgebruik. Hij schilderde in opdracht talrijke prominente landgenoten en werd daarmee een societyschilder.

Sluijters was een inspiratiebron voor onder anderen Piet Mondriaan en de latere Cobra beweging.
(bron: Wikipedia)

Kunstlezingen in het Stroomhuis Neerijnen.

“Pieter Bruegel”

Naar aanleiding van 450-sterftejaar en tentoonstelling in Wenen.

Door Thea Willemsen.

Donderdag 11 April,
Aanvang 14.00 uur.
Entree € 12,50
Reserveren nodig!

Je hoeft geen kunstliefhebber te zijn om een schilderij van Pieter Bruegel te herkennen.
Aanleiding voor het Stroomhuis om Thea Willemsen uit te nodigen voor een lezing.
Zijn winterlandschappen met besneeuwde dorpen en vrolijke schaatsers sieren menig poster.
Zijn taferelen van landbewerkers bezorgden hem een passende bijnaam: ‘Boeren-Bruegel’.
Het Kunsthistorisch Museum in Wenen heeft de grootste collectie schilderijen van Pieter Bruegel brengt een nu overzichtstentoonstelling i.v.m. 450ste sterfjaar van de kunstenaar.

De schilder geeft ons een prachtig beeld van het zestiende-eeuwse dagelijks leven. De uitbundige volkse taferelen geven het idee dat het een vrolijke boel was in die tijd, hoewel er natuurlijk ook een keerzijde was.

Bruegel’s schilderijen lijken erg toegankelijk. Maar er is meer dan vermaak.
Waarom schilderde hij zijn tijdgenoten juist op deze wijze?
Gaf hij een realistisch beeld van de gebeurtenissen of bedoelde hij er iets educatiefs mee en wilde hij zijn publiek onderwijzen?
Bruegel leefde in een tijd van grote politieke en religieuze onrust, dus droeg dit misschien bij aan de keuze van onderwerpen?

Muziek in het Stroomhuis Neerijnen.

Wereldse klanken, zondagmiddag concert.

The Baddies - vijf te gekke mannen.

Zondag 3 maart Aanvang 15.00 uur.
Toegangsprijs € 15,- / inclusief een glas wijn of fris.
Reserveren nodig! Dit kan via www.stroomhuisneerijnen.nl

De Baddies, dit vijfkoppige ensemble zingt al veertig jaar.
Als jonge mannen stalen ze al de show op bekende podia, op straat en in de kroeg. Ook nu pakken ze flink uit, met een veelzijdig programma, waarin vroege pop, jazz, world en klassiek zich moeiteloos afwisselen.

Ze komen uit Nijmegen en omgeving. Kom genieten van een grote diversiteit aan stijlen, mooie zang, vocale acrobatiek én de humor van deze te gekke mannen.

Zang: Jan de Boer, Jan Graumans, Kees Graumans, Paul Lubbers en Dirk-Jan Beumer.

Kom genieten van een grote diversiteit aan stijlen, mooie zang, vocale acrobatiek èn de humor van deze vijf te gekke mannen.

Muziek in het Stroomhuis Neerijnen.

21 April:	Duo Danielle Daoukayeva, viool & Gulmira Issabekova, piano.
19 Mei:	Lucie Horsch, piano & fluit.
16 Juni:	Jules Verne Trio, Boglárka Erdös (viool) Stephan Harsono (piano) &
16 Juni:	Jan van der Plas (cello).
20 Okt:	Naruhiko Kawaguchi, piano versus fortepiano.
17 Nov:	Finale: 3 musici / ensemble(s) met hoogste waarderingen.

rivierenland klassiek

Zondagmiddag concert - klassiek. Stephan Harsono -piano.

Zondag 17 maart - Aanvang 15.00 uur
Entree € 10,00 p.p.
(incl. koffie en programmaboekje)
Reserveren nodig!
Dit kan via www.stroomhuisneerijnen.nl

Stroomhuis Neerijnen organiseert maandelijks een serie schitterende concerten op de zondagmiddag. Jonge, veelbelovende musici treden daarbij voor u op.

Dit is aflevering drie van de negen afleveringen in deze concertserie 2019.
Het vast opnieuw verrassende programma wordt later bekend gemaakt.

Het vervolgprogramma van Rivierenland Klassiek in 2019 ziet er als volgt uit:

Arpamor (liefde voor de harp)

Latijns-Amerikaans zondagmiddag concert,

Claudia y Manito

zondag 7 april - Aanvang 15.00 uur
Toegangsprijs € 15,- / inclusief een glas wijn of fris.
Reserveren nodig! Dit kan via www.stroomhuisneerijnen.nl

Claudia & Manito hebben een repertoire van muziek en liederen uit het Latijns-Amerikaanse continent.

Claudia speelt de instrumentale stukken op de Paraguayaanse harp.
Deze harp is een Zuid-Amerikaanse variant op de klassieke harp.
Op dit prachtige instrument speelt zij melancholische samba's, ritmische tango's en stukken uit Paraguay en Venezuela.

Daarnaast zingt Claudia een aantal Spaanstalige liederen; hierbij begeleidt zij zichzelf op gitaar. Met haar zwoele stemgeluid treft ze het juiste gevoel dat deze muziek in zich draagt.

Met gevoelige fraseringen en tot de verbeelding sprekende improvisaties staat gipsy gitarist Manito haar muzikaal terzijde. Manito speelt naar eigen zeggen 'zoals de wind waait en de sterren staan'.

Zijn naam is een directe verwijzing naar de gitaarlegende Manitas de Plata.

Het concertprogramma heeft de titel 'Arpamor'; vrij vertaald betekent dit: liefde voor de harp.

Theatervoorstelling - Stroomhuis Neerijnen.

Theater folkband Blue Dew terug in het Stroomhuis met jubileumconcert.

“My Turn of Phrase”

Zaterdag 9 maart - Aanvang 20.00 uur
Entree € 15,-
Reserveren nodig!
Dit kan via www.stroomhuisneerijnen.nl

Folkband Blue Dew combineert muziek met verhalen in theatervoorstellingen.

Een optreden van Blue Dew is een reis naar het oude Ierland toen de Ieren een zwaar, maar soms ook juist sprookjesachtig bestaan leefden.

Een tijd waarin stevig moest worden gedronken om zorgeloos te kunnen feesten. Ballades werden gezongen om uiting te geven aan ondraaglijk verdriet.
Sprookjesfiguren en geestverschijningen speelden in het dagelijks leven net zo'n grote rol als de harde werkelijkheid …

Blue Dew heeft een nieuwe voorstelling:

'My Turn of Phrase'.

Een muziekprogramma met liedjes, met zorg gekozen, gespeeld en gezongen door Pim Leutholff, de gitarist van Blue Dew. Pim wordt hierbij begeleid door de andere muzikanten van Blue Dew: Wendy van Zomeren (viool, Ierse fluit en zang), Helga Huisjes (gitaar en zang) en John Beumer (bluesharp, akoestische bas en zang).

Het mooiste repertoire van Pim Leutholff

Pim Leutholff speelt al ruim dertig jaar gitaar en is al bijna net zo lang muzikant bij de theater folkband Blue Dew.
In deze periode heeft hij een prachtig repertoire verzameld met 'typische Pim liedjes'. Zoals nummers van de Noord-Ierse liedschrijver en zanger Paul Brady, de Brits/Ierse folk muzikant Andy Irvine en de Amerikaanse singer-songwriter Harry Chapin.
Allemaal juweeltjes die ontroeren of juist stevig aangeven hoe wreed het leven soms in elkaar steekt.
Tientallen liedjes die Pim zich eigen heeft gemaakt, doorleefd en in de loop der jaren een eigen stijl heeft meegegeven.

Hieruit heeft Pim voor de voorstelling 'My Turn of Phrase' de liedjes gekozen die hij graag, samen met Blue Dew, voor publiek wil spelen: My heart's tonight in Ireland, Mary and her soldier, Shootin Star, Nothing but the same old story, e.v.a.. De liedjes worden door Pim aaneen gevlochten door zijn eigen verhaal bij dit repertoire.

De voorstelling My Turn of Phrase zal worden gespeeld als jubileumconcert.

Nout Schepman exposeert van maart t/m juni bij Stadspodium GO.

Nout Schepman laat zich inspireren door het nieuws, de media en het geloof.

Hij schildert in het atelier Outsider Art Leerdam. Zijn schilderijen zijn te koop.
www.noutschepman.nl

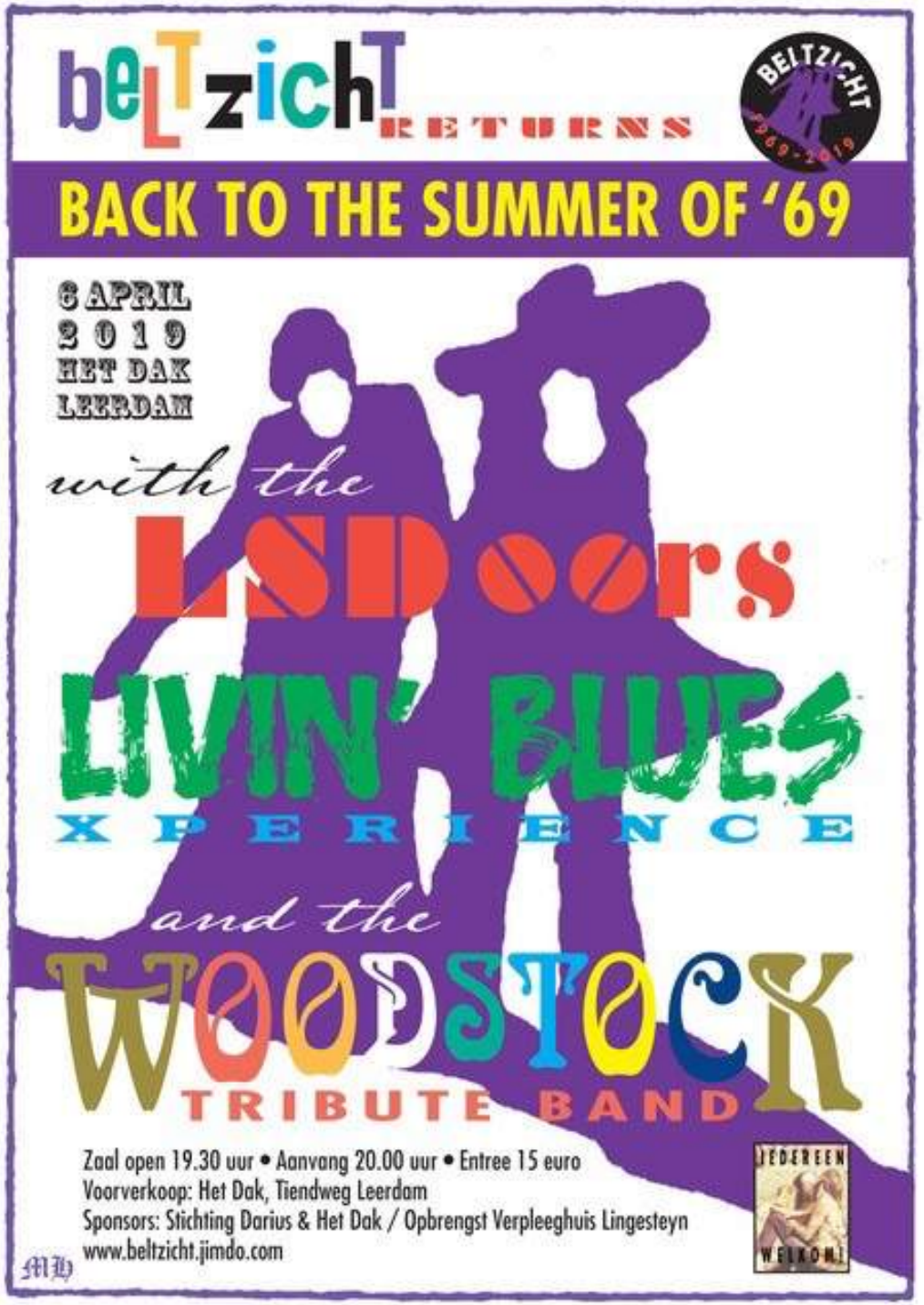

Cicely Mary Barker geloofde altijd al in sprookjes.

Cicely is de illustratrice van de zeer bekende Flower Fairies.
Van kinds af was ze zeer geïnspireerd door Kate Greenaway.

Ze was niet in staat om naar school te gaan doordat zij aan epilepsie leed, en werd toen thuis opgeleid, waar haar creatieve tekenen en schrijven werd gekoesterd en ontwikkeld op haar jonge leeftijd.Dertien jaar oud werd Cicely ingeschreven bij de Croydon Art Society.

Toen zij vijftien jaar oud was werden vier van
Cicely Mary Barkers werken in 1911 gekocht en gepubliceerd
door drukker Raphael Tuck.

Dit opende de deuren voor haar werk dat werd verkocht aan tijdschriften, wenskaarten producenten, en later de uitgevers.

Dit was een welkome verademing voor de familie toen haar vader een ontijdige dood stierf in 1912 en haar familie (moeder en oudere zus Dorothy) in financiële moeilijkheden achterliet.

In 1923 werden Cicely Mary Barkers bloemensprookjes, illustraties en verzen gepubliceerd. Dat waren de Flower Fairies of the Spring, de eerste van de Flowerserie.

Haar sprookjesafbeeldingen kwamen erg in trek, vooral geliefd bij Queen Mary die regelmatig ansichtkaarten verstuurde naar vrienden, met name de illustraties van Elfen en feeën, die werden gepubliceerd in 1918.

Cicely had altijd echte modellen om haar illustraties te maken.

Haar zus Dorothy had een kleuterschool in de achterste kamer van hun huis, hetzelfde huis waar Cicely een studio had gebouwd in de tuin. Deze kleine kinderen werden haar favoriete modellen, met een bloem, een takje of bloesem van een fee.

Ze was een religieus persoon en schilderde veel religieuze werken, waaronder geïllustreerde Bijbelverhalen die geschreven werden door haar zuster Dorothy.

Cicely vervolgde haar betrokkenheid bij de Croydon School of Art, waar was ze ook onderwijzeres was. Cicely Mary Barker stierf 16 februari in 1973 op 77-jarige leeftijd, hetzelfde jaar dat ze de vijftigste verjaardag vierde van haar eerste gepubliceerde bloemenkinderen boek, Flower Fairies of the Spring.

Haar boekjes zijn tot op de dag van vandaag heel populair.

Cicely Mary Barker, Engeland 1895 - 1973

Sneeuwklokjes.

Dit mooie schilderij is gemaakt door Nico van der Vliet.
Hij exposeert momenteel in
“De Poort van West” in Leerdam.

Uw kunt zijn schilderijen op werkdagen bewonderen
tegenover de apotheek.

De expo duurt tot eind maart 2019.
www.nicovandervliet.nl

De lente is de tijd van het jaar waarin het zomer is in de zon en winter in de schaduw.

Charles Dickens,

Engelse schrijver (1812 – 1870)

Exposeren bij de Poort van West in Leerdam ?
mail naar Sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Exposeren bij Stadspodium GO Leerdam ?
mail naar Sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Hermitage Amsterdam.

Jubileumtentoonstelling 'De schatkamer', meesterwerken uit de Hermitage.

Tien jaar Hermitage Amsterdam, dat is in 2019 reden voor een jaar lang feest.
Te beginnen met De schatkamer!, de eerste van de twee jubileumtentoonstellingen, vol meesterwerken uit de gehele collectie van de Hermitage in St.-Petersburg.

Met grote namen uit de kunstgeschiedenis, zoals Bernini, Da Vinci, Van Dyck, Fabre, Matisse, Rembrandt, Tintoretto, Thorvaldsen, Velázquez en Van der Weyden. Met topstukken uit culturen die teruggaan tot de vroege prehistorie (23.000 v.Chr.), kunst uit het oude Egypte, Griekenland en Rome, maar ook uit Siberië, het Midden-Oosten en Oost-Azie.

Tijdens deze tentoonstelling kunt u de **'Venus van Kostjonki'** zien. Dat is een beeldje van een oermoeder dat dateert uit 23.000 jaar voor chr.
Het beeldje werd opgegraven in 1983 in het zuid/westen van Rusland. Het hoofdje was afgebroken en lag naast de romp. Het object beeldt waarschijnlijk een godin uit, of is het symbool van vruchtbaarheid.
Zij heeft een dikke buik en zware borsten wat zou kunnen duiden op een zwangerschap.

Ook dichter bij huis zijn soort gelijke beeldjes gevonden. De **Venus van Willendorf** werd in 1908 in Oostenrijk gevonden. Het dateert van 24.000 tot 22.000 voor Chr. (niet in Hermitage te zien)

De tentoonstelling is van 2 februari tot en met 25 augustus 2019.
www.hermitage.nl

Venus van Willendorf.

Venus van Kostjonki

Editie 9.2 van
Passe-Partout Kunstmagazine
verschijnt half april.

Kopy aanleveren vóór
30 maart 2019.